ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda)

11. mai 2010 *

Kohtuasjas T-237/08,

Abadía Retuerta, SA, asukoht Sardón de Duero (Hispaania), esindajad: advokaadid X. Fàbrega Sabaté ja M-l. Curell Aguilà,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: J. Crespo Carrillo,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

mille ese on hagi, mis on esitatud Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 2. aprilli 2008. aasta otsuse peale (asi R 1185/2007-1), mis käsitleb sõnamärgi CUVÉE PALOMAR ühenduse kaubamärgina registreerimist,

ÜLDKOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees J. Azizi, kohtunikud E. Cremona ja S. Frimodt Nielsen (ettekandja),

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades 19. juunil 2008 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 18. septembril 2008 Üldkohtu kantseleisse saabunud Siseturu Ühtlustamise Ameti vastust,

arvestades 24. novembril 2009 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

Rahvusvahelised õigusnormid

1 Intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide leping (edaspidi „TRIPS-leping"), mis on esitatud Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepingu lisas 1 C, kirjutati alla Marrakechis 15. aprillil 1994 ning kiideti heaks nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsusega 94/800/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse nimel sõlmitavaid tema pädevusse kuuluvaid küsimusi puudutavaid kokkuleppeid, mis saavutati mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus (1986–1994) (EÜT L 336, lk 1; ELT eriväljaanne 11/21, lk 80).

2 Nimetatud lepingu artikkel 23 „Veinide ja kangete alkohoolsete jookide geograafiliste tähiste lisakaitse" sätestab:

„1. Iga liige näeb ette õiguslikud abinõud, mis võimaldavad huvitatud pooltel takistada geograafilise tähise kasutamist, mis näitab veine veinidena, mis ei pärine antud geograafilise tähisega osutatud kohast, või näitab kangeid alkohoolseid jooke alkohoolsete jookidena, mis ei pärine antud geograafilise tähisega osutatud kohast, isegi sel juhul, kui kaupade tegelik päritolu on näidatud või kui geograafilist tähist kasutatakse tõlgitult või kui sellega kaasnevad väljendid, nagu „liik", „tüüp", „stiil", „imitatsioon" vms.

2. Kui veinide kaubamärk sisaldab neid identifitseerivat geograafilist tähist või koosneb sellest või kui kangete alkohoolsete jookide kaubamärk sisaldab neid identifitseerivat geograafilist tähist või koosneb sellest, siis juhul, kui need veinid või kanged alkohoolsed joogid ei ole osutatud päritoluga, tuleb sellise kaubamärgi registreerimisest keelduda või registreering kehtetuks tunnistada *ex officio*, kui riigi seadus seda lubab, või huvitatud poole nõudel.

3. Kui veinide geograafilised tähised on homonüümsed, siis tuleb tagada kaitse igale tähisele, juhul kui artikli 22 lõikes 4 pole sätestatud teisiti. Iga liige peab piiritlema otstarbekohased tingimused, mille järgi kõnesolevaid homonüümseid tähiseid saab üksteisest eristada, arvestades vajadust tagada asjassepuutuvate tootjate jaoks õiglane režiim ja pidades silmas, et tarbijaid ei viidaks eksitusse.

4. Et hõlbustada veinide geograafiliste tähiste kaitset, alustab TRIPS-i nõukogu läbirääkimisi, mis käsitlevad mitmepoolse süsteemi loomist veinide kaitsmiskõlblike geograafiliste tähiste teatavakstegemiseks ja registreerimiseks süsteemis osalevate liikmete territooriumil."

3 TRIPS-lepingu artikli 24 lõige 5 sätestab:

„Kui kaubamärgi registreerimise taotlus on esitatud või kaubamärk on registreeritud heauskselt või kui õigus kaubamärgile on omandatud heauskse kasutamise kaudu kas: […]

b) enne, kui geograafiline tähis on oma päritolumaal kaitstud,

ei tohi käesoleva osa rakendamiseks kasutatavad meetmed kahjustada kaubamärgi registreerimiskõlblikkust või registreerimise kehtivust või kasutamise õigust põhjusel, et see kaubamärk on kas identne või sarnane mingi geograafilise tähisega."

Ühenduse õigusnormid

4 Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) artikli 7 lõike 1 punkt j viidi

sisse nõukogu 22. detsembri 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 3288/94, millega muudetakse Uruguay voorus sõlmitud lepingute rakendamiseks määrust (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 349, lk 83; ELT eriväljaanne 17/01, lk 185). See artikkel, nüüd nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1) artikli 7 lõike 1 punkt j, sätestab:

„Ei registreerita: […] j) veinide kaubamärke, mis sisaldavad veini identifitseerivat geograafilist tähist või koosnevad neist […] selliste veinide […] suhtes, millel ei ole niisugust päritolu."

5 Määruse nr 3288/94 põhjenduses 4 täpsustatakse, et TRIP[S]-lepingu

„artikli 23 lõikes 2 sätestatakse veinide ja kangete alkohoolsete jookide vale geograafilist tähist sisaldavate või neist koosnevate kaubamärkide väljaandmisest keeldumine või kehtetukstunnistamine olenemata sellest, kas need üldsust eksitavad või mitte; seepärast tuleb määruse nr 40/94 artikli 7 lõikele 1 lisada uus alapunkt j."

6 Nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1493/1999 veinituru ühise korralduse kohta (EÜT L 179, lk 1; ELT eriväljaanne 03/26, lk 25), kohtuasjas kohaldatavas redaktsioonis, artikli 50 lõiked 1 ja 2 sätestavad:

„1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed vältimaks [TRIPS-lepingu] artiklites 23 ja 24 sätestatud tingimustel [määruse nr 1493/1999] artikli 1 lõike 2 punktis b osutatud toodetele lisatava geograafilise tähise kasutamist ühenduses nende toodete puhul, mis ei ole pärit kõnealuse geograafilise tähisega tähistatavast kohast, isegi kui

kõnealuse kauba tegelikule päritolule osutatakse või kõnealust geograafilist tähist kasutatakse tõlkes või sellega on kaasas sellised väljendid nagu „liik", „tüüp", „meetod", „imitatsioon" vms.

2. Käesolevas artiklis tähendab termin „geograafilised tähised" tunnuseid, millega identifitseeritakse toote päritolu [WTO] liikmeks oleva kolmanda riigi territooriumilt, või selle territooriumi piirkonnast või alalt, juhul kui teatav toote kvaliteet, maine või muud omadused on omistatavad eelkõige just sellele geograafilisele päritolukohale."

7 Määruse nr 1493/1999 artikli 52 lõike 1 esimene lõik sätestab:

„Kui liikmesriik kasutab [määratletud piirkonnas valmistatud kvaliteetveini (edaspidi „mpv-kvaliteetvein")] või vajaduse korral niisuguse mpv-kvaliteetveini valmistamiseks mõeldud veini nimetuses määratletud piirkonna nime, ei tohi seda nime kasutada veinisektori toodete tähistamiseks, mis ei ole toodetud selles piirkonnas, ja/või toodete tähistamiseks, mille puhul selle nime kasutamine ei ole kooskõlas asjakohaste ühenduse või siseriiklike eeskirjadega. See kehtib ka juhul, kui liikmesriik on kasutanud kohaliku halduspiirkonna, selle osa või väikese paikkonna nime üksnes mpv-kvaliteetveini või vajaduse korral niisuguse mpv-kvaliteetveini tootmiseks mõeldud veini nimetuses."

8 Määruse nr 1493/1999 artikkel 54 sätestab:

„1. Määratletud piirkonnas valmistatud kvaliteetveinid on veinid, mis vastavad käesoleva jaotise sätetele ja sellega seoses vastu võetud ühenduse ja siseriiklikele sätetele.

4. Liikmesriigid edastavad komisjonile mpv-kvaliteetveinide nimekirja, mida nad tunnustanud on, nimetades iga mpv-kvaliteetveini toodangut ja valmistamist reguleerivate siseriiklike sätete üksikasjad.

5. Komisjon avaldab selle nimekirja Euroopa [Liidu] Teataja C-seerias."

9 Komisjon avaldas määruse nr 1493/1999 artikli 54 lõike 4 alusel määratletud piirkonnas valmistatud kvaliteetveinide loetelu esimest korda 19. veebruari 1999. aasta Euroopa Ühenduste Teatajas (C 46, lk 113). Selles loetelus – millega vastavalt nõukogu 16. märtsi 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 823/87, millega kehtestatakse erisätted mpv-kvaliteetveinide kohta (EÜT L 84, lk 59) artikli 1 lõikele 3 tühistati ja asendati 15. novembri 1996. aasta Euroopa Ühenduste Teatajas (C 344, lk 110) avaldatud loetelu – nimetatakse Hispaaniat puudutavas osas kontrollitud päritolunimetust „Valencia" ning viidatakse *Boletín oficial del Estado*'s (Hispaania ametlik väljaanne, edaspidi „*BOE*"), avaldatud ministri 13. juuni 1987. aasta määrusele (*BOE*, 3.7.1987), 11. märtsi 1991. aasta määrusele (*BOE*, 14.3.1991) ja 29. novembri 1995. aasta määrusele (*BOE*, 8.12.1995).

10 Komisjon avaldas uue mpv-kvaliteetveinide loetelu 14. aprilli 2004. aasta Euroopa Liidu Teatajas (C 90, lk 1). Selles nimetatakse Hispaania ja Valencia piirkonnaga seoses asjaomase piirkonna osa Clariano ning viidatakse ministri 19. oktoobri 2000. aasta määrusele (*BOE*, 3.11.2000) ja ministri määrusele APA/1815/2002 (*BOE*, 16.7.2002).

11 Komisjon avaldas uued mpv-kvaliteetveinide loetelud 2006. aasta Euroopa Liidu Teatajas (C 41, lk 1) ning 2007. aasta Euroopa Liidu Teatajas (C 106, lk 1). Nendes loeteludes seoses Valencia piirkonna ja selle osaga Clariano esitatud nimetused ning viited ministri määrustele on samad, mis 14. aprilli 2004. aasta Euroopa Liidu Teatajas C 90.

Siseriiklikud õigusnormid

12 Kontrollitud päritolunimetust „valencia" ja seda reguleerivat asutust käsitleva uue määruse, mis kinnitati ministri 19. oktoobri 2000. aasta määrusega, mis avaldati 3. novembri 2000. aasta väljaandes *Boletín Oficial del Estado*, artikli 2 lõiked 1 ja 2 sätestavad:

„1. Käesoleva kontrollitud päritolunimetusega antav kaitse vastab 2. detsembri 1970. aasta seaduse nr 25/1970 artiklile 81 ja muudele kohaldatavatele õigusnormidele ning hõlmab väljendit „Valencia" ning kõigi asjaomase piirkonna osade, ringkondade, kohalike halduspiirkondade, paikkondade ja maavalduste nimetusi, mis moodustavad artiklis 4 nimetatud tootmis- ja laagerduspiirkondi.

2. Teiste veinide kohta on keelatud kasutada nimesid, kaubamärke, sõnu, väljendeid ja tähiseid, mida võidakse foneetilise või visuaalse sarnasuse tõttu kontrollitud päritolunimetusega kaitstud nimede, kaubamärkide, sõnade, väljendite ja tähistega segi ajada käesoleva õigusakti objektiga, olgugi et nendele eelnevad sõnad „liik", „stiil", „villitud", „säilitusveinikelder" jms."

13 Kontrollitud päritolunimetust „valencia" ja seda reguleerivat asutust käsitleva uue määruse artikli 4 lõige 1 sätestab:

„Kontrollitud päritolunimetusega „valencia" kaitstud tootmispiirkond hõlmab Valencia provintsi maa-ala, kus saab reguleeriva asutuse käsituse kohaselt artiklis viis nimetatud viinamarjasorte kasvatada; see piirkond koosneb järgnevatest osadest ja kohalikest halduspiirkondadest: [...] piirkonna osa Clariano: [...] Palomar [...]".

14 Kontrollitud päritolunimetust „valencia" ja seda reguleerivat asutust käsitleva uue määruse artikli 4 lõiget 1 muudeti ministri 4. juuli 2002. aasta määrusega APA/1815/2002 (*BOE*, nr 169, 16.7.2002, lk 25958). Sõna „Palomar" asendati selles sõnadega „el Palomar".

Vaidluse taust

15 Hageja Abadía Retuerta, SA esitas 27. novembril 2006 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") määruse nr 40/94 alusel ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse.

16 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnamärk CUVÉE PALOMAR.

17 Kaubad, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassi 33 ning vastavad kirjeldusele: „veinid".

18 Kontrollija leidis, et taotletava kaubamärgi registreerimine on vastuolus määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis j esitatud absoluutse keeldumispõhjusega ning lükkas registreerimistaotluse 5. juuni 2007. aasta otsusega tagasi.

19 Hageja esitas kontrollija otsuse peale kaebuse.

20 Esimene apellatsioonikoda jättis kaebuse rahuldamata ja mõistis menetlusega seotud kulud 2. aprilli 2008. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus") välja hagejalt.

21 Apellatsioonikoda tuletab meelde, et vastavalt kohtupraktikale (vt Euroopa Kohtu 16. novembri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-245/02: Anheuser-Busch, EKL 2004, lk I-10989, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika) on ühendus seetõttu, et ta on TRIPS-lepingu osaline, kohustatud oma kaubamärgialaseid õigusakte tõlgendama nii palju kui võimalik lepingu sõnastust ja eesmärki arvestades (vaidlustatud otsuse punkt 13).

22 Apellatsioonikoda täpsustab, et TRIPS-lepingu artikli 22 lõike 3 ja artikli 23 lõike 2 sätete võrdlusest ilmneb, et viimati nimetatud säte, mille sisu võeti määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis j üle, on *lex specialis*, milles nähakse ette veinide ja kangete alkohoolsete jookide geograafiliste tähiste registreerimise erikeeld. Apellatsioonikoja

sõnul on tegemist absoluutse ja tingimusteta keeluga, kuna selle suhtes ei kehti tingimust, et geograafilise tähise kasutamine neid kaupu tähistavas kaubamärgis peab olema selline, et eksitab tarbijaid tegeliku päritolu osas, samas kui TRIPS-lepingu artikli 22 lõikes 3 ette nähtud geograafiliste tähiste registreerimise üldkeelu kohaldamisele see tingimus sõnaselgelt kehtib (punktid 16 ja 17).

23 Apellatsioonikoda märgib sisuliselt, et el Palomar on piirkonna osa Clariano teatava kohaliku halduspiirkonna nimi ning kujutab ühenduse ja siseriiklike asjaomaste õigusnormide tähenduses endast kontrollitud päritolunimetusega „valencia" kaitstud tootmispiirkonda (vaidlustatud otsuse punktid 19 ja 20).

24 Apellatsioonikoda leiab, et kontrollitud päritolunimetusega „valencia" kaitstud kohaliku halduspiirkonna el Palomar nimi ja taotletavas kaubamärgis sisalduva sõna „palomar" on väga sarnased (vaidlustatud otsuse punkt 26).

25 Apellatsioonikoda leiab, et selle kasutamine on ministri 19. oktoobri 2000. aasta määruse artikli 2 lõike 2 alusel seega keelatud, kuna ühenduse kaubamärki ei ole taotletud selle päritoluala veinide tähistamiseks (vaidlustatud otsuse punkt 26).

26 Apellatsioonikoda märgib lisaks, et kuigi kohaliku halduspiirkonna ametlik nimi on el Palomar, identifitseerib seda konkreetset ala nimeosa „palomar" ning viimane on asjaomase geograafilise tähise põhielement, sest selle äratundmine ei saa sõltuda artikli „el" puudumisest või selle olemasolust. Peale selle on ministri 19. oktoobri 2000. aasta määruses kõnealust kohalikku halduspiirkonda määratletud nimega Palomar ilma artiklita (vaidlustatud otsuse punkt 29).

27 Kuna kontrollitud päritolunimetuse kaitse hõlmab kohalike halduspiirkondade nimesid, käesoleval juhul nime el Palomar ning sõnu – nagu taotletavasse kaubamärki kuuluv sõna palomar –, mida võib sarnasuse tõttu sellega segi ajada, siis märgib apellatsioonikoda, et seda taotletavas kaubamärgis olevat sõna tuleb kohaldatavate õigusnormide põhjal mõista kui geograafilist tähist, mis on mõeldud veini identifitseerimiseks. Kuna kõnealustel kaupadel seda päritolu ei ole, leiab apellatsioonikoda, et taotletavat ühenduse kaubamärki ei saa määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti j alusel veinide jaoks registreerida, kuna see sisaldab väära geograafilist tähist (vaidlustatud otsuse punkt 30).

28 Apellatsioonikoda täpsustab lõpuks, et see hinnang kehtib ka registreerimistaotluses nimetatud kaupade muudetud kirjeldusele, mille kohaselt taotlus hõlmab „veine, mis pärinevad nime „Pago Palomar" all tuntud veinitootmise maavaldusest, mis asub Sardón de Duero (Valladolid, Hispaania) kohalikus halduspiirkonnas". Apellatsioonikoda leiab, et kaupade sellise piiramisega ei ole vastatud registreerimisele esitatud vastuväitele, kuna piiramise tulemusel üksnes rõhutatakse asjaolu, et taotletav kaubamärk sisaldab geograafilist tähist, mis ei vasta sellega tähistatavate kaupade päritolule, mis on vastuolus määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti j sätetega (vaidlustatud otsuse punkt 31).

Menetlus ja poolte nõuded

29 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

30 Ühtlustamisamet palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Poolte argumendid

31 Hageja esitab oma hagi toetuseks ühe väite, milles viidatakse määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti j rikkumisele.

32 Esiteks väidab hageja sisuliselt seda, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti j tuleb tõlgendada kitsalt, kuna see käsitleb registreerimiskeeldu. Selles tulenevalt leiab hageja, et asjaomane säte ei ole käesoleval juhul kohaldatav, kuna taotletav kaubamärk CUVÉE PALOMAR ei sisalda kontrollitud päritolunimetust „el Palomar".

33 Kontrollitud päritolunimetust „valencia” ja seda reguleerivat asutust käsitleva uue määruse (muudetud ministri määrusega APA/1815/2002) artikli 4 lõike 1 kohaselt on kohaliku halduspiirkonna nimi tegelikult el Palomar, mitte Palomar.

34 Teiseks ilmestab hageja sõnul asjaolu, et pädevad ametiasutused ei ole kontrollitud päritolunimetuse „valencia” kaitsmise huvides asjaomase kaubamärgi registreerimise vastu, vastuolu puudumist kaubamärgi ja kõnealuse kohaliku halduspiirkonna nime vahel.

35 Kolmandaks väidab hageja, et kohaliku halduspiirkonna el Palomar rahvastiku arv on veidi enam kui 500 elanikku. Seega on tegemist väga väikese kohaliku halduspiirkonnaga, mis on täiesti tundmatu Hispaania ja Euroopa keskmisele tarbijale, kes ei tea, et kontrollitud päritolunimetuse „valencia” veine valmistatakse el Palomaris. Nimi el Palomar on seega asjaomasele avalikkusele täiesti tundmatu geograafiline nimi.

36 Hageja väidab sisuliselt seda, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c) käsitlevat kohtupraktikat, mille kohaselt määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis c käsitletud absoluutset keeldumispõhjust ei saa kohaldada kaubamärkide korral, mis koosnevad vähetuntud geograafilisi piirkondi tähistavast nimest (Euroopa Kohtu 4. mai 1999. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-108/97 ja C-109/97: Windsurfing Chiemsee, EKL 1999, lk I-2779, punktid 31–33), tuleks kohaldada *mutatis mutandis* seoses määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis j sätestatud absoluutse keeldumispõhjusega.

37 Neljandaks väidab hageja, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti j tuleb absoluutse keeldumispõhjuse kohaldamise eesmärgil tõlgendada nii, et taotletav kaubamärk sisaldab väära geograafilisest tähist või koosneb sellisest tähisest.

38 Hageja sõnul ei sisalda kaubamärgi CUVÉE PALOMAR taotlus aga väära geograafilist tähist ega koosne sellisest tähisest. Vastupidi, see kaubamärk identifitseerib hageja veinide geograafilise päritolu. Sõna „palomar" viitab kaubamärgis CUVÉE PALOMAR Palomari viinamarjaistandusele, mis on olnud olemas XIX sajandist alates ning mis asub Hispaania kohaliku halduspiirkonna Sardón de Duero (Valladolid) Abadía Retuerta, SA-le kuuluval Retuerta maavaldusel.

39 Hageja sõnul on ilmselge, et Abadía Retuerta, SA-l kui Palomari viinamarjaistanduse omanikul on täielik õigus identifitseerida selles istanduses valmistatud veine kaubamärgiga CUVÉE PALOMAR. Sel põhjusel nõustus ta ühtlustamisameti esitatud vastuväidete arvestamiseks ning tema valmistatud kaupade geograafilise päritolu osas eksimuste vältimiseks piirama 16. veebruaril 2007 asjaomast kaubamärgitaotlust kaupadele „veinid, mis pärinevad nime „Palomar" all tuntud veinitootmise maavaldusest, mis asub Sardón de Duero (Valladolid, Hispaania) kohalikus halduspiirkonnas".

40 Hageja leiab seetõttu sisuliselt, et kaubamärgi CUVÉE PALOMAR taotluses ei esine väära geograafilist tähist, kuna viinamarjaistandus Palomar on olemas ja see kuulub temale ning kuna seetõttu ei tohiks taotletava kaubamärgi taotlus kuuluda määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis j sätestatud absoluutse registreerimiskeelu kohaldamisalasse.

41 Hageja märgib viiendaks, et talle kuuluva viinamarjakasvanduse Palomar nimi – mille kasutamist XIX sajandist alates on tõendatud, nagu on märgitud eespool punktis 38 – on palju varasem kohaliku halduspiirkonna el Palomar tunnistamisest

kontrollitud päritolunimetusega „valencia” kaitstavaks alaks, mis leidis aset 2000. aastal. Seetõttu tähendab kaubamärgi CUVÉE PALOMAR registreerimisest keeldumine ladinakeelses maksiimis *prior tempore, potior iure* edasiantud õiguse üldpõhimõtte rikkumist. Hageja märgib, et ministri 19. oktoobri 2000. aasta määrus, millega tunnistati kohalik halduspiirkond el Palomar kontrollitud päritolunimetusega „valencia” kaitstud veinivalmistuskohaks, on hilisem isegi Hispaania kaubamärgist nr 2 085 129 CUVÉE EL PALOMAR, mis pärineb 1997. aastast.

42 Kuuendaks väidab hageja sisuliselt seda, et sõna „palomar” on mitmetähenduslik sõna, mille tähendus võib sõnaraamatu Real Academia Española kohaselt olla: „1. Nimisõna. Koht kus kasvatatakse tuvisid. 2. Omadussõna. Nööri liik: peenem ja tihedamate keerdudega kui tavaline nöör”.

43 Ta leiab, et see asjaolu leevendab kohaliku halduspiirkonna el Palomar väidetavat geograafilise tähise olemust.

44 Hageja leiab, et kuna tähisel, millest kaubamärk koosneb, on peale geograafilise tähenduse ka muu, geograafilise tähendusega võrreldes kaalukam tähendus, siis tuleb arvestada peamise tähendusega. Pärast sellise hinnangu andmist tuleb kohaldada vastavat õiguskorda. Hageja sõnul on sõnal „palomar” seega peamine, kõigile tarbijatele teada olev tähendus, nimelt „koht kus kasvatatakse tuvisid”.

45 Hageja esitab argumendi, et kuna sõna „palomar” väidetavat geograafilist olemust nõrgendavad selle sõna muud tähendused, siis võib sõna „palomar” täita kaubamärgile omaseid ülesandeid. Ta leiab, et vaidlustatud otsuses on määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti j seetõttu vääralt tõlgendatud. Geograafiliste tähistega kokkulangevate kaubamärkide registreerimisest keeldumist õigustav väidetav ühiste huvide kaitse ei

saa viia sellise absurde olukorrani, kus lükatakse tagasi kaubamärgid, millel on muid tähendusi või mis tähistavad asjaomaste kaupade päritoluala nagu käesoleval juhul.

46 Seitsmendaks väidab hageja sisuliselt, et ta on ühenduse mitme kaubamärgi – PAGO PALOMAR ja ABADIA RETUERTA CUVÉE PALOMAR, mis tähistavad klassi 33 kuuluvaid veine – omanik ning talle kuulub ka Hispaania kaubamärk CUVÉE EL PALOMAR, mis sisaldab tervikuna asjaomase kohaliku halduspiirkonna el Palomar nime.

47 Hageja tugineb seejuures TRIPS-lepingu artikli 24 lõike 5 sõnastusele (vt eespool punkt 3).

48 Tema sõnul pärineb Hispaania kaubamärk nr 2 085 129 CUVÉE EL PALOMAR aastast 1997 ning seetõttu on see 2000. aastal kontrollitud päritolunimetusele „valencia" antud kaitse raames kohaliku halduspiirkonna el Palomar nimele antud kaitsest varasem.

49 Hageja leiab seetõttu, et kaubamärkide CUVÉE EL PALOMAR (registreeritud 1997. aastal) ja CUVÉE PALOMAR (mida ta on heauskselt taotlenud) kehtivust ei saa vaidlustada ainuüksi põhjusel, et need kaubamärgid sarnanevad varem tunnustatud geograafilisele tähisele.

50 Hageja rõhutab lisaks, et mitmes Euroopa Liidu riigis kaitstakse kaubamärki CUVÉE EL PALOMAR ka 23. septembril 1998 registreeritud rahvusvahelise kaubamärgi nr 699 977 raames.

51 Seoses apellatsioonikoja hinnanguga, mille kohaselt varasemad registreeringud ei ole asjakohased, kuna väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei ole siseriiklike ametiasutuste otsused apellatsioonikojale siduvad ega vabasta viimast kohustusest kohaldada käsitletavas olukorras ühenduse õigusnorme, vaidleb hageja vastu sellele, et apellatsioonikoda on jätnud arvestamata, et kaht varasemat registreeringut (nimelt ühenduse kaubamärgid nr 4 827 978 PAGO PALOMAR ja nr 5 501 978 ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR) on ühtlustamisamet ise kontrollinud ning seega ei ole tegemist siseriiklike otsustega.

52 Hageja sõnul oleks ühtlustamisamet pidanud arvestama asjaoluga, et Saksa, Hispaania, Prantsuse, Itaalia, Austria või Ühendkuningriigi kaubamärgiametid on kaubamärgi CUVÉE EL PALOMAR registreerinud, kui selge näitega selle kohta, et ühenduse kaubamärk CUVÉE PALOMAR ei kuulu ühegi absoluutse keeldumispõhjuse kohaldamisalasse, seda enam, et ühtlustamisamet ise on ühenduse kaubamärgid PAGO PALOMAR ja ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR registreerinud.

53 Kaheksandaks väidab hageja sisuliselt, et ühtlustamisamet on registreerinud kaubamärgid CUVÉE MEDITERRANEO, CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ ja CUVÉE OCCITANE.

54 Hageja sõnul on neil kaubamärkidel otsene ja ilmne side viinamarjakasvatuse ringkondades tuntud geograafilise alaga, kuna Euroopa avalikkus on üldiselt võimeline Vahemerd, Saint-Tropez' lahte ja Oksitaaniat geograafiliselt eristama.

55 Hageja sõnul tuleneb sellest, et kaubamärgi CUVÉE PALOMAR registreerimisest keeldumine tähendab võrdsuse põhimõtte rikkumist ning kujutab endast ühtlustamisameti meelevaldset otsust.

56 Lõpuks viitas hageja kohtuistungil sisuliselt asjaolule, et komisjoni poolt 2007. aasta Euroopa Liidu Teatajas avaldatud mpv-kvaliteetveinide nimekiri ei sisalda nime el Palomar, vaid selles piirdutakse viitega siseriiklikele õigusnormidele, kus seda on nimetatud. Hageja sõnul on Euroopa Liidu Teatajas avaldatud nimekirja kuulumine tingimus, mille esinemisel saab siseriiklike õigusnormidega kaitstud geograafilise nimetuse registreerimisest keelduda. Kuna geograafilist tähist el palomar ei ole Euroopa Liidu Teatajas avaldatud, ei saa selle registreerimisest hagejale keelduda.

57 Lisaks väitis hageja kohtuistungil, et asjaomane nimekiri avaldati Euroopa Liidu Teatajas alles 2007. aastal, s.o pärast asjaomase kaubamärgitaotluse esitamist, mis leidis aset 27. novembril 2006. Siseriiklike õigusnormidega kaitstud geograafiliste nimetuste registreerimisest keeldumise alus on tema sõnul aga nimekirja avaldamine komisjoni poolt Euroopa Liidu Teatajas. Kui Üldkohus peaks leidma, et nimetuse el Palomar avalikkuse tagamiseks piisab Euroopa Liidu Teatajas sellise nimekirja avaldamisest, kus on nimetatud üksnes viited siseriiklikele õigusnormidele, milles viidatakse asjaomasele nimetusele, siis tuleb järelikult märkida, et avaldamine toimus pärast kaubamärgitaotluse esitamist ning seetõttu ei saa kõnealuse geograafilise nimetuse registreerimisest hagejale keelduda.

58 Ühtlustamisamet vaidleb neile argumentidele vastu ja leiab sisuliselt, et apellatsioonikoda hindas vaidlustatud otsuses faktilisi ja õiguslikke asjaolusid õigesti.

Üldkohtu hinnang

59 Määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt j näeb ette, et ei registreerita veinide kaubamärke, mis sisaldavad veini identifitseerivat geograafilist tähist või koosnevad neist selliste veinide suhtes, millel ei ole niisugust päritolu.

60 Selle sätte kohaldamiseks tuleb kindlaks teha mõiste „veini identifitseeriv geograafiline tähis" tähendus.

61 Määrus nr 40/94 ei määratle veini identifitseeriva geograafilise tähise mõistet.

62 Tuleb siiski märkida, et määrusega nr 3288/94 lisati määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt j.

63 Määruse nr 3288/94 põhjendus 4 täpsustab, et „TRIPS-lepingu artikli 23 lõikes 2 sätestatakse veinide ja kangete alkohoolsete jookide vale geograafilist tähist sisaldavate või neist koosnevate kaubamärkide väljaandmisest keeldumine või kehtetukstunnistamine olenemata sellest, kas need üldsust eksitavad või mitte" ning „seepärast tuleb määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõikele 1 lisada uus alapunkt j".

64 Tuleb meenutada, et kuna ühendus on TRIPS-lepingu osaline, siis on ta kohustatud oma kaubamärgialaseid õigusakte tõlgendama nii palju kui võimalik lepingu sõnastust ja eesmärki arvestades (vt eespool punktis 21 viidatud kohtuotsus Anheuser-Busch, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).

65 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale tuleb ühenduse ja kolmanda riigi vahel sõlmitud lepingu sätet pidada vahetu õigusmõjuga sätteks, kui selle sõnastust ning

lepingu eesmärki ja olemust arvestades sisaldab see selget, täpset ja tingimustega kohustust, mille täitmine või tagajärgede tekkimine ei eelda hilisema akti vastuvõtmist (Euroopa Kohtu 14. detsembri 2000. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-300/98 ja C-392/98, Dior jt, EKL 2000, lk I-11307, punkt 42).

66 Samas on Euroopa Kohus sedastanud ühelt poolt, et arvestades WTO-lepingu ja selle lisade olemust ja eesmärki, ei kuulu need sätted põhimõtteliselt sätete hulka, mille suhtes Euroopa Kohus kontrollib tühistamishagi raames ühenduse institutsioonide õigusaktide seaduslikkust (eespool punktis 65 viidatud kohtuotsus Dior jt, punkt 42), ning teiselt poolt, et WTO-lepingule lisatud TRIPS-lepingu sätted ei ole sellised sätted, mille alusel võiks üksikisikutel tekkida õigusi, millele nad saavad kohtus ühenduse õiguse alusel toetuda (eespool punktis 65 viidatud kohtuotsus Dior jt, punkt 43).

67 Sellest kohtupraktikast tuleneb, et kuigi TRIPS-lepingu sätetel ei ole vahetut mõju, tuleb kaubamärgialaseid õigusakte, st käesoleval juhul määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti j siiski tõlgendada nii palju kui võimalik lepingu sõnastust ja eesmärki arvestades.

68 Tuleb märkida, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis j esitatud mõiste prantsuskeelne versioon „indication géographique destinée à identifier les vins [veine identifitseerima mõeldud geograafiline tähis]" erineb eespool punktis 2 osundatud TRIPS-lepingu prantsuskeelse versiooni artiklis 23 esitatud mõistest [„indication géographique identifiant des vins"].

69 15. aprillil 1994. aastal Marrakešis allkirjastatud mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay vooru tulemusi ühendava lõppakti (EÜT L 336, lk 253; ELT

eriväljaanne 11/21, lk 345) kohaselt on autentsed veel kaks keeleversiooni, kuna akti tekst on koostatud prantsuse, inglise ja hispaania keeles.

70 Niisiis tuleb märkida, et sõnu „geographical indication identifying wines" on kasutatud nende sätete ingliskeelses versioonis nii TRIPS-lepingu artiklis 23 kui ka määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis j.

71 Peale selle on TRIPS-lepingu artikli 23 hispaaniakeelses versioonis kasutatud sõnu „indicación geográfica que identifique el vino" ja määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti j hispaaniakeelses versioonis kasutatud sõnu „indicación geográfica que identifique vinos".

72 Seetõttu tuleb leida, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis j viidatakse veine identifitseerivatele geograafilistele tähistele, mitte geograafilistele tähistele, mis on veini identifitseerima mõeldud [„destinées à identifier les vins"].

73 Geograafiliste tähiste kindlakstegemist ja kaitset reguleerib veinide osas määrus nr 1493/1999, mis on käesoleval juhul *ratione temporis* kohaldatav.

74 Lisaks tuleb määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti j tähenduses veini identifitseeriva geograafilise tähise mõistet tõlgendada seoses ühenduse õiguse asjakohaste sätetega, mis reguleerivad geograafiliste tähiste kindlakstegemist ja kaitset veinide osas. Seetõttu tuleb tugineda määrusele nr 1493/1999, mille eesmärk on samuti tagada

ühenduse õigusnormide kooskõla TRIPS-lepingu sätetega, nagu asjaomase määruse põhjendustest 56 ja 80 tuleneb.

75 Määruse nr 1493/1999 artikli 50 lõige 1 käsitleb geograafiliste tähiste kaitset kolmandatest riikidest pärinevate kaupade suhtes TRIPS-lepingu artiklite 23 ja 24 kohaldamise raames.

76 Siiski määratleb kõnealuse määruse artikli 50 lõige 2 geograafilise tähise mõiste üksnes selle artikli lõike 1 tähenduses.

77 Seetõttu tuleb kõnealuse määruse tähenduses geograafilise tähise mõiste sisu kindlakstegemiseks tugineda määruse nr 1493/1999 muudele sätetele.

78 Määruse nr 1493/1999 artikli 47 lõige 1 sätestab:

„Käesolevas peatükis ja VII ja VIII lisas sätestatakse käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvate teatavate toodete kirjeldamise, nimetamise ja esitusviisi eeskirjad ja teatavate üksikasjade ja terminite kaitse."

79 Määruse nr 1493/1999 artikli 47 lõike 2 punkti e kohaselt reguleeritakse lõikes 1 nimetatud eeskirjades eelkõige geograafiliste tähiste kasutamist.

80 Määruse nr 1493/1999 VI lisa punkt A näeb ette:

„1. „Määratletud piirkond" tähendab viinamarjakasvatuspiirkonda või viinamarjakasvatuspiirkondi, kus valmistatakse eriliste kvaliteediomadustega veine ja mille nime kasutatakse mpv-kvaliteetveinide tähistamisel.

2. Iga määratletud piirkond piiritletakse võimalikult täpselt üksikute viinamarjaistanduste või istandusaluste maatükkide põhjal. Iga asjaomane liikmesriik võtab piiritlemisel arvesse nendes piirkondades valmistatava veini kvaliteeti mõjutavaid tegureid, nagu mullastiku ja aluspinnase iseloom, ilmastik ja iga viinamarjaistanduse või istandusaluse maatüki olukord.

3. Määratletud piirkonda tähistatakse selle geograafilise nimega […].

4. Määratletud piirkonda tähistav geograafiline nimi peab olema piisavalt täpne ja lähedalt seotud tootmispiirkonnaga, nii et kujunenud olukorda arvestades oleks segiajamise võimalus välistatud."

81 Määruse nr 1493/1999 VII lisa punkti B alapunkti 1 punkti c esimene taane sätestab:

„Ühenduses valmistatud toodete märgistusele võib edaspidi määratletavatel tingimustel lisada järgmisi märkeid: mpv-kvaliteetveinide puhul […] viide määratletud

piirkonnast väiksemale geograafilisele piirkonnale vastavalt tootjaliikmesriigi sätetele".

82 Määruse nr 1493/1999 artikli 52 lõike 1 esimene lõik täpsustab, et kui liikmesriik kasutab mpv-kvaliteetveini nimetuses määratletud piirkonna nime, ei tohi seda nime kasutada veinisektori toodete tähistamiseks, mis ei ole toodetud selles piirkonnas, ja/või toodete tähistamiseks, mille puhul selle nime kasutamine ei ole kooskõlas asjakohaste ühenduse või siseriiklike eeskirjadega. See kehtib ka juhul, kui liikmesriik on kasutanud kohaliku halduspiirkonna, selle osa või väikese paikkonna nime üksnes mpv-kvaliteetveini nimetuses.

83 Teisisõnu on liikmesriigid määruse nr 1493/1999 alusel pädevad kasutama kohaliku halduspiirkonna, selle osa või väikese paikkonna nime mpv-kvaliteetveini nimetuses. Sellisel juhul ei saa asjaomast nime kasutada veinisektori toodete tähistamiseks, mis ei ole toodetud selles kohalikus halduspiirkonnas, selle osas või väikeses paikkonnas ja/või mille puhul ei ole selle nime kasutamine kooskõlas asjakohaste ühenduse või siseriiklike eeskirjadega.

84 Seega tuleb tõdeda, et määruse nr 1493/1999 kohaldamisel peavad liikmesriigid oma vastavate territooriumide suhtes kindlaks määrama geograafilised tähised, mida nad soovivad kaitsta.

85 Hispaania seadusandja vastuvõetud kontrollitud päritolunimetust „valencia" ja seda reguleerivat asutust käsitleva uue määruse artikli 2 lõige 1 näeb ette, et selle kontrollitud päritolunimetusega antud kaitse hõlmab väljendit „valencia" ning kõigi asjaomase piirkonna osade, ringkondade, kohalike halduspiirkondade, paikkondade ja maavalduste nimetusi, mis moodustavad artiklis 4 nimetatud tootmis- ja laagerduspiirkondi.

86 Ministri 4. juuli 2002. aasta määrusega APA/1815/2002 muudetud Hispaania seadusandja vastuvõetud kontrollitud päritolunimetust „valencia" ja seda reguleerivat asutust käsitleva uue määruse artikli 4 lõige 1 näeb ette, et kontrollitud päritolunimetusega „valencia" kaitstud veinivalmistuspiirkonda kuulub muu hulgas piirkonna osa Clariano, mis hõlmab muu seas kohalikku halduspiirkonda el Palomar.

87 Nimi el Palomar on niisiis mpv-kvaliteetveini geograafiline tähis Hispaania õigusnormide kohaselt ning seega määruse nr 1493/1999 artikli 52 kohaselt, mida hageja ei ole vaidlustanud, vaid millega seoses on hageja kohtuistungil kinnitanud, et ta ei asjaomase õigusnormi kehtivust Hispaania kohtus vaidlustanud.

88 Kuna nimi el Palomar on mpv-kvaliteetveini geograafiline tähis, siis on see määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti j tähenduses veini identifitseeriv geograafiline tähis.

89 Tuleb märkida, et hageja ei ole väitnud ka seda, et geograafilist nimetust el Palomar ei kasutataks seda nime kandvas kohalikus halduspiirkonnas valmistatud veini identifitseerimiseks. Ta väidab tegelikult üksnes seda, et tal on geograafilise tähise el Palomar olemasolust hoolimata nime Palomar kasutamise õigus.

90 Hageja vaidlustab geograafilise tähise el Palomar registreerimisele esitatud vastuväited aga põhjusel, et komisjoni poolt määruse nr 1493/1999 artikli 54 lõike 5 alusel Euroopa Liidu Teatajas avaldatud nimekirjas ei ole sõnu el Palomar või Palomar nimetatud.

91 Sellega seoses sätestavad määruse nr 1493/1999 artikli 54 lõiked 4 ja 5 ühelt poolt, et liikmesriigid edastavad komisjonile nende mpv-kvaliteetveinide nimekirja, mida nad on tunnustanud, nimetades iga mpv-kvaliteetveini toodangut ja valmistamist reguleerivate siseriiklike sätete üksikasjad, ning teiselt poolt, et komisjon avaldab selle nimekirja Euroopa Liidu Teataja C-seerias.

92 Ühelt poolt tuleb meenutada, et kontrollitud päritolunimetust „valencia" ja seda reguleerivat asutust käsitlev uus määrus avaldati 3. novembri 2000. aasta *BOE*-s. Ministri määrus APA/1815/2002 avaldati 16. juuli 2002. aasta *BOE*-s.

93 Teiselt poolt avaldati mpv-kvaliteetveinide loetelu vastavalt määruse nr 1493/1999 artikli 54 lõikele 5 esimest korda 19. veebruari 1999. aasta Euroopa Ühenduste Teatajas (C 46, lk 113).

94 Nagu eespool punktis 10 märgitud, avaldas komisjon uue mpv-kvaliteetveinide loetelu 14. aprilli 2004. aasta Euroopa Liidu Teatajas. Selles on Hispaaniat ja Valencia piirkonda puudutavas osas nimetatud piirkonna osa Clariano ning ministri 19. oktoobri 2000. aasta määrus ja ministri määrus APA/1815/2002 ning viide nende määruste avaldamisele *BOE*-s.

95 Nagu eespool punktis 11 lisaks märgitud, avaldas komisjon seejärel uued loetelud 2006. ja 2007. aasta Euroopa Liidu Teatajas. Need loetelud sisaldavad komisjoni poolt 2004. aastal avaldatud loeteludega võrreldes piirkonda Valencia ja selle osa Clariano puudutavas osas identseid nimetusi.

96 Seega ei saa hageja väita, et mpv-kvaliteetveinide loetelu, mis sisaldab geograafilise tähise Clariano nimetust ja viidet asjaomastele Hispaania õigusnormidele, avaldati Euroopa Liidu Teatajas esimest korda alles 2007. aastal.

97 Peale selle tuleb märkida, et geograafiliste tähiste kaitse ühenduses, mis sätestati määrusega nr 1493/1999, põhineb geograafilistel tähistel sellistena, nagu need on kõnealuse määruse sätteid järgides liikmesriikide õigusnormides kindlaks määratud. See kaitse ei tulene iseseisvast ühenduse menetlusest ega ka mehhanismist, mille tulemusel liikmesriikides tunnustatud geograafilised tähised liidetakse siduvasse ühenduse õigusakti.

98 Määruse nr 1493/1999 artikli 54 lõiked 4 ja 5 näevad liikmesriikide suhtes ette üksnes kohustuse edastada komisjonile nende mpv-kvaliteetveinide nimekirja, mida nad on tunnustanud, nimetades iga mpv-kvaliteetveini toodangut ja valmistamist reguleerivate siseriiklike sätete üksikasjad ning komisjoni suhtes kohustuse avaldada see nimekiri Euroopa Ühenduste Teataja C-seerias (mitte L-seerias).

99 Kuna geograafiliste tähiste kaitse tuleneb liikmesriikide õigusaktidest, põhineb kolmandate isikute võimalus vaidlustada selliseid siseriiklikke meetmeid, millega liikmesriik määruse nr 1493/1999 artikli 52 lõike 1 esimese lõigu alusel kasutab teatava kohaliku halduspiirkonna, selle osa või väikese paikkonna nime mpv-kvaliteetveini jaoks, nende sätete avaldamisel asjaomaseid meetmeid võtnud liikmesriigi ametlikus väljaandes.

100 On selge, et kontrollitud päritolunimetust „valencia” ja seda reguleerivat asutust käsitlev uus määrus ning ministri määrus APA/1815/2002 avaldati *BOE*-s vastavalt

aastatel 2000 ja 2002, mis on enne asjaomase kaubamärgi taotluse esitamist 27. novembril 2006.

101 See, et geograafiliste tähiste kaitse tuleneb liikmesriikide õigusaktidest, tähendab ka seda, et mpv-kvaliteetveinide loetelu avaldamine ja siseriiklikele sätetele viitamine Euroopa Liidu Teataja C-seerias on üksnes meede teavitada avalikkust geograafiliste tähiste kaitsest, mida iga liikmesriik on siseriiklike õigusnormidega kehtestanud.

102 Vastab tõele, et viis, kuidas komisjon Hispaania Kuningriigilt saadud teavet avaldab, ei tundu avalikkuse täielikuks ja kõikehõlmavaks teavitamiseks sugugi tõhus, kuna päritolutähisega kaitstud kohalike halduspiirkondade nimesid, eelkõige piirkonna Valencia ja selle osa Clariano – sealhulgas kohaliku halduspiirkonna el Palomar – nime ei ole komisjoni poolt avaldatud loetelus märgitud.

103 Siiski tuleb ühelt poolt märkida, et selline liikmesriikide edastatud teabe avaldamine vastab määruse nr 1493/1999 artikli 54 lõike 5 sätetele, ning teiselt poolt, et asjaomase avaldamisega ei ole seatud kahtluse alla määrusega nr 1493/1999 neile geograafilistele tähistele – sh geograafilistele tähisele „el Palomar" – antud kaitset, mida kaitstakse Hispaania õigusaktide alusel.

104 Lisaks tuleb märkida, et Euroopa Ühenduse ja Lõuna-Aafrika Vabariigi vahelise lepingu veinikaubanduse kohta artikli 8 (EÜT 2002, L 28, lk 4; ELT eriväljaanne 11/40, lk 203) kohaselt kaitstakse ühendusest pärit veinide puhul II lisas osutatud geograafilisi tähiseid.

105 Lepingu II lisa („Geograafiliste tähiste loetelu") punkti A („Euroopa ühendusest pärit veinide geograafilised tähised") III jaotise („Hispaania kuningriigist pärit veinid") 1. punkti („Määratletud piirkonnas valmistatud kvaliteetveinid") 1.2.48. alapunkti („Määratletud piirkond Valencia") punktis d („alampiirkond Clariano") mainitakse nime Palomar.

106 Nimi Palomar esineb ka Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise põllumajandustoodetega kauplemise kokkuleppe (EÜT 2002, L 114, lk 132; ELT eriväljaanne 11/41, lk 159) lisades.

107 Tuleb märkida, et need kokkulepped pärinevad ajast, mis eelneb kontrollitud päritolunimetust „valencia" ja seda reguleerivat asutust käsitleva uue määruse artikli 4 lõike 1 muutmisele ministri 4. juuli 2002. aasta määrusega APA/1815/2002, millega nähti ette nimi Palomar asendada nimega el Palomar.

108 Nimi Palomar esineb ka 1994. aastal sõlmitud Euroopa Ühenduse ja Austraalia vahelise veinikaubanduse lepingu (EÜT 1994, L 86, lk 3; ELT eriväljaanne 11/20, lk 3) lisades, mis osutab sellele, et Hispaania Kuningriigi poolt geograafilisele tähisele el Palomar antud kaitse on varasem kontrollitud päritolunimetust „valencia" ja seda reguleerivat asutust käsitlevast uuest määrusest, mida on muudetud ministri 4. juuli 2002. aasta määrusega APA/1815/2002.

109 Selle käsitluse lõpetuseks tuleb meenutada, et vastavalt määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktile j ei registreerita veinide kaubamärke, mis sisaldavad veini identifitseerivat geograafilist tähist või koosnevad neist selliste veinide suhtes, millel ei ole niisugust päritolu.

110 On selge, et vein, mille jaoks on hageja sõnamärgi CUVÉE PALOMAR registreerimist ühenduse kaubamärgina taotlenud, ei pärine kohalikust halduspiirkonnast el Palomar, mida nimetatakse kontrollitud päritolunimetust „valencia" ja seda reguleerivat asutust käsitlevas uues määruses, mis on *BOE*-s avaldatud enne registreerimistaotluse esitamist.

111 Seega koosneb taotletav kaubamärk geograafilisest tähisest, mis identifitseerib mpv-kvaliteetveini, kuigi veinil, mille suhtes kaubamärgi registreerimist taotletakse, niisugust päritolu ei ole.

112 Seetõttu tuleb järeldada, et apellatsioonikoda leidis õigesti, et taotletava kaubamärgi registreerimine on vastuolus määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis j ette nähtud absoluutse keeldumispõhjusega.

113 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hageja ainsa väite toetuseks esitatud argumendid.

114 Esiteks väidab hageja sisuliselt, et kuna tema teatava maavalduse osa kannab nime Palomar, siis ei ole selle nimetamine taotletavas kaubamärgis eksitav või väär.

115 Samas aga ei oma tähtsust asjaolu, et asjaomane nimetus ei ole väär, kuna määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti j kohaldamise ainus tingimus on see, et veini nimi sisaldab geograafilist tähist või koosneb sellest, kuigi veinil endal ei ole niisugust päritolu.

116 Hageja võtab omaks, et tema maavalduse osa Palomar ei asu kontrollitud päritolunimetust „valencia" ja seda reguleerivat asutust käsitlevas uues määruses nimetatud kohalikus halduspiirkonnas el Palomar.

117 Hageja esitatud asjaomane argument tuleb seega tagasi lükata.

118 Teiseks väidab hageja sisuliselt seda, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis j ette nähtud keeldumispõhjuse kohaldamiseks peab taotletav kaubamärk kas sisaldama sellist väära geograafilist tähist, mis tähistab veini, millel on tarbija jaoks selle

geograafilise tähisega seostatava päritoluga võrreldes teistsugune päritolu, või peab kaubamärk sellisest tähisest koosnema.

119 Määruse nr 3288/94 põhjendus 4 täpsustab aga, et TRIPS-lepingu artikli 23 lõikes 2 sätestatakse veinide ja kangete alkohoolsete jookide vale geograafilist tähist sisaldavate või neist koosnevate kaubamärkide väljaandmisest keeldumine või kehtetuks tunnistamine olenemata sellest, kas need üldsust eksitavad või mitte.

120 Seega kuulub määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt j kohaldamisele, ilma et oleks vaja vastata küsimusele, kas taotletavad kaubamärgid võivad avalikkust eksitada või mitte või kas need tekitavad tõenäosuse, et avalikkus ajab asjaomaste kaupade päritolu segi.

121 Seetõttu tuleb hageja argumendid selles osas tagasi lükata.

122 Kolmandaks väidab hageja sisuliselt, et taotletav kaubamärk ei sisalda Hispaania õiguse alusel kaitstavat nime el Palomar, vaid üksnes sõna „palomar". Hageja sõnul peab määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis j ette nähtud absoluutse keeldumispõhjuse kohaldamiseks olema homonüümia täielik. Kuna taotletavas kaubamärgis puudub artikkel „el", siis ei oleks ühtlustamisamet tohtinud selle registreerimisest keelduda.

123 Nimetatud seisukoha illustreerimiseks tuleb märkida, et kui hageja argumentidega nõustuda, tähendaks see näiteks kaubamärkide Baux de Provence või Clos Vougeot registreerimise lubatavust, kuigi on olemas mpv-kvaliteetveinide geograafilised tähised Les Baux de Provence ja Clos de Vougeot.

124 Määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti j selline tõlgendus läheks aga ilmselgelt vastuollu mpv-kvaliteetveinide geograafiliste tähiste kaitse eesmärgiga, mida siseriiklikud ja ühenduse õigusnormid soovivad saavutada.

125 Tuleb sedastada, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis j ette nähtud keeldumispõhjuse kohaldamiseks piisab, kui kõnealused kaubamärgid kas sisaldavad nimeosi, mis võimaldavad asjaomase geograafilise tähise täie kindlusega identifitseerida, ilma et oleks vaja arvestada võimalikke nime osaks olevaid määratud või määramata artikleid, või siis koosnevad sellistest nimeosadest.

126 Teisiti oleks üksnes siis, kui geograafiline tähis koosneb kohanimest, mis sisaldab selle nimega lahutamatult seotud artiklit ning mis annab sellele eraldi ja iseseisva tähenduse.

127 Käesoleval juhul aga tuleb märkida, et nimel el Palomar ei ole eraldi ja iseseisvat tähendust, mis eristub nimest Palomar.

128 Seetõttu tuleb sedastada, et taotletav kaubamärk CUVÉE PALOMAR sisaldab osi – nimelt sõna palomar –, mis võimaldavad täie kindlusega identifitseerida geograafilise tähise el Palomar, või siis koosneb see kaubamärk sellistest osadest.

129 Seetõttu tuleb tagasi lükata hageja argument, mille kohaselt artiklil „el” on käesoleval juhul määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis j ette nähtud keeldumispõhjuse kohaldatavuse üle määrav mõju.

130 Neljandaks tuleb hageja sõnul sisuliselt arvestada asjaoluga, et kõnealune Hispaania õigusega kaitstud kontrollitud päritolunimetus el Palomar on laia või asjaomase

avalikkuse seas tundmatu ning lisaks on see sõna mitmetähenduslik, mis vähendab asjaomase nime sobilikkust olla geograafiliseks tähiseks.

131 Kuivõrd taotletava kaubamärgi registreerimisest tuleb keelduda juba ainuüksi põhjusel, et asjaomane kaubamärk sisaldab veini identifitseerivat geograafilist tähist või koosneb sellest, kuigi veinil ei ole niisugust päritolu, siis ei ole määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis j ette nähtud absoluutse keeldumispõhjuse kohaldamise osas tähtsust asjaolul, et kontrollitud päritolunimetusega kaitstud nimi on laia avalikkuse või asjaomase avalikkuse seas tundmatu või see on mitmetähenduslik, mis vähendab asjaomase nime sobilikkust olla geograafiliseks tähiseks.

132 Sellest tulenevalt ei saa nõustuda ka hageja argumentidega, et analoogia alusel tuleb kohaldada määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c puudutavat kohtupraktikat, mille kohaselt Euroopa Kohus on sedastanud, et selles sättes ette nähtud absoluutset keeldumispõhjust ei saa kohaldada kaubamärkidele, mis koosnevad vähetuntud geograafilisi asukohti tähistavast nimest.

133 Nimetatud kohtupraktika ei ole kohaldatav määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis j ette nähtud absoluutsele keeldumispõhjusele, kuna selle sätte kohaldamiseks ei ole võimalikku segiajamise tõenäosust vaja analüüsida.

134 Registreerimisest keeldumiseks piisab sellest, kui veini identifitseerimiseks mõeldud kaubamärk sisaldab veini identifitseerivat geograafilist tähist või koosneb sellest siis, kus asjaomastel veinidel ei ole niisugust päritolu.

135 Viiendaks tuleb märkida seoses hageja argumendiga, et nimetust „valencia” kaitsma pädevad ametiasutused ei ole registreerimisele vastu seisnud, kuna kaubamärgitaotlust ei ole kaubamärgi registreerimisest keeldumise tõttu avaldatud, siis kolmandad

isikud, sh kontrollitud päritolunimetust reguleeriv asutus ning kesk- ja kohalikud omavalitsused ei ole saanud oma seisukohti taotletava kaubamärgi kohta avaldada.

136 Isegi kui eeldada, et neil ametiasutustel on olnud võimalik taotletava kaubamärgi registreerimisele vastu seista ning nad ei ole seda teinud, siis ei saa igal juhul selle vastuseisu puudumisest tõhusalt järeldada, et kaubamärgi võib määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti j sätetest sõltumatult nõuetekohaselt registreerida.

137 Kuuendaks tuleb seoses hageja argumendiga, mille kohaselt taotletava kaubamärgi registreerimine on üksnes talle kuuluvate siseriiklike ja rahvusvaheliste registreeringute kaitse laiendamine ühenduse õiguskorra alusel, väljakujunenud kohtupraktika põhjal meenutada, et seda, kas tähist saab ühenduse kaubamärgina registreerida, tuleb hinnata üksnes asjaomaste ühenduse õigusnormide alusel. Ühtlustamisamet ja ka ühenduse kohus ei ole seotud liikmesriigis või kolmandas riigis tehtud otsustega, mille kohaselt saab tähist siseriikliku kaubamärgina registreerida (Üldkohtu 27. veebruari 2002. aasta otsus kohtuasjas T-106/00: Streamserve *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (STREAMSERVE), EKL 2002, lk II-723, punkt 47, ja 22. juuni 2005. aasta otsus kohtuasjas T-19/04: Metso Paper Automation *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (PAPERLAB), EKL 2005, lk II-2383, punkt 37).

138 Liikmesriigi registreering kujutab endast üksnes fakti, millega võib ühenduse kaubamärgi registreerimise kontekstis arvestada ning taotletavat kaubamärki ennast tuleb hinnata üksnes ühenduse asjaomaste õigusnormide alusel. Sellest tulenevalt ei pea ühtlustamisamet kasutama päritoluriigi kaubamärkide valdkonnas pädeva asutuse nõudeid ja hindamisviisi ega ole kohustatud registreerima taotletavat kaubamärki asjaolu tõttu, et Hispaania kaubamärgiamet on selle kaubamärgi registreerinud (vt selle kohta Euroopa Kohtu 25. oktoobri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-238/06 P: Develey *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2007, lk I-9375, punktid 66–73).

139 Seetõttu ei ole siseriiklike ja rahvusvaheliste kaubamärkide omamine takistuseks kaubamärgi registreerimisest keeldumisele ühenduse õigusaktide alusel.

140 Sellest tuleneb, et hageja argumendid tuleb selles osas tagasi lükata.

141 Seitsmendaks tuleb meenutada seoses hageja etteheitega, milles ta sisuliselt väidab, et kaubamärgi CUVÉE PALOMAR registreerimisele ei saa vastu seista põhjusel, et ühtlustamisamet on hagejale kuuluvad kaubamärgid PAGO PALOMAR ja ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR registreerinud, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on otsuste puhul, mida apellatsioonikojad võtavad vastu määruse nr 40/94 alusel seoses tähiste ühenduse kaubamärkidena registreerimisega, tegemist piiratud pädevuse ja mitte kaalutlusõiguse teostamisega. Seetõttu tuleb apellatsioonikodade otsuste seaduslikkust hinnata üksnes asjaomase määruse alusel, nii nagu ühenduse kohus on seda tõlgendanud, mitte aga varasema otsustuspraktika alusel (vt Euroopa Kohtu 26. aprilli 2007. aasta otsus kohtuasjas C-412/05 P: Alcon *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2007, lk I-3569, punkt 65 ja seal viidatud kohtupraktika).

142 Sellest tuleneb, et hageja vastuväide tuleb tagasi lükata.

143 Kaheksandaks väidab hageja sisuliselt seda, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti j tuleb tõlgendada seoses asjaomaste TRIPS-lepingu sätetega ning eelkõige selle artikli 24 lõikega 5. Kuna ta on 1997. aastast alates Hispaania kaubamärgi CUVÉE EL PALOMAR omanik, tuleb arvestada asjaolu, et see kaubamärk on varasem, kui kontrollitud päritolunimetuse „valencia" kaitse alla võtmise raames 2000. aastal kohaliku halduspiirkonna el Palomar nimele antud kaitse.

144 Hageja leiab sisuliselt, et kuna TRIPS-lepingu artikli 24 lõike 5 sätete alusel ei muuda kontrollitud päritolunimetuse tunnustamine 2000. aastal varem registreeritud

siseriiklikku kaubamärki CUVÉE EL PALOMAR kehtetuks ning kuna selle varasema siseriikliku kaubamärgi olemasolu võimaldab heauskselt taotletud kaubamärgi CUVÉE PALOMAR registreerimist, siis ei saa registreerimisest keelduda ainuüksi põhjusel, et see kaubamärk sisaldab pärast siseriikliku kaubamärgi registreerimist tunnustatud geograafilist tähist.

145 Kuigi eespool punktides 64–67 osutatud kohtupraktika kohaselt ei või TRIPS-lepingu sätete alusel üksikisikutel tekkida õigusi, millele nad saavad kohtus ühenduse õiguse alusel toetuda, tuleb määrust nr 40/94 siiski tõlgendada nii palju kui võimalik lepingu sõnastust ja eesmärki arvestades.

146 TRIPS-lepingu artikli 24 lõige 5 sätestab, et kui kaubamärgi registreerimise taotlus on esitatud või kaubamärk on registreeritud heauskselt või kui õigus kaubamärgile on omandatud heauskse kasutamise kaudu enne, kui geograafiline tähis on oma päritolumaal kaitstud, ei tohi TRIPS-lepingu 1. osa – kuhu artikkel 24 kuulub – rakendamiseks kasutatavad meetmed kahjustada kaubamärgi registreerimiskõlblikkust või registreerimise kehtivust või kasutamise õigust põhjusel, et see kaubamärk on kas identne või sarnane mingi geograafilise tähisega.

147 Seega eeldab see säte, et kaubamärgi registreerimise taotlus on esitatud või kaubamärk on registreeritud heauskselt enne, kui geograafiline tähis on oma päritolumaal kaitstud, või taotletavat kaubamärki on heauskselt kasutatud enne, kui geograafiline tähis on oma päritolumaal kaitstud.

148 Käesoleval juhul tuleb märkida, et kaubamärgi CUVÉE PALOMAR registreerimise taotlus esitati 2006. aastal, st pärast geograafilise tähise el Palomar kaitse alla võtmist

selle tähise päritoluriigis kontrollitud päritolunimetust „valencia" ja seda reguleerivat asutust käsitleva uue määrusega, mida on muudetud ministri 4. juuli 2002. aasta määrusega APA/1815/2002.

149 Peale selle ei ole hageja tõendanud, et ta on nime CUVÉE PALOMAR enne geograafilise tähise el Palomar päritoluriigis kaitse alla võtmist heauskselt kasutanud.

150 Isegi kui lõpuks eeldada, et hageja võib tugineda 1997. aastal Hispaanias registreeritud kaubamärgi CUVÉE EL PALOMAR prioriteedist tulenevale õigusele, võib vajaduse korral sellele tugineda üksnes olemasoleva kaubamärgi huvides, mitte uute kaubamärkide registreerimiseks, mida samast geograafilisest tähisest koosneva geograafilise tähise kaitse alla võtmise ajal ei ole olemas.

151 Seetõttu ei saa hageja taotletava kaubamärgi registreerimiseks TRIPS-lepingu artikli 24 lõikest 5 tulenevale õigusele tugineda.

152 Üldkohus märgib lisaks, et komisjon avaldas määruse nr 823/87 artikli 1 lõike 3 alusel mpv-kvaliteetveinide loetelu 19. veebruari 1999. aasta Euroopa Ühenduste Teatajas. Selles loetelus mainiti kontrollitud päritolunimetust „valencia" ja seda reguleerivat asutust käsitlevat 13. juuni 1987. aasta määrust, mida on muudetud 8. detsembril 1995 *BOE*-s avaldatud 29. novembri 1995. aasta määrusega. Muudetud kujul nimetab see määrus piirkonna Clariano osa kohalikku halduspiirkonda Palomar, kusjuures Clariano ise kuulub geograafilisse piirkonda, mille nime kaitseb kontrollitud päritolutähis „valencia". Sellest tuleneb, et 1995. aastal, s.o enne siseriikliku kaubamärgi

CUVÉE EL PALOMAR registreerimist, oli kohalik halduspiirkond Palomar siseriikliku ja ühenduse õigusega kaitstud geograafiline tähis.

153 Üheksandaks tuleb seoses hageja argumentidega, milles ta sisuliselt väidab, et ühtlustamisamet on kaubamärgid CUVÉE MEDITERRANEO, CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ ja CUVÉE OCCITANE registreerinud ning seetõttu ei saa kaubamärgi CUVÉE PALOMAR registreerimise vastu seista, märkida, et hageja ei ole tõendanud ega ka väitnud, et Mediterraneo, Golfe de Saint-Tropez ja Occitane on kaitstud geograafilised tähised, mis identifitseerivad veini.

154 Seetõttu ei ole hageja argumendid ka selles osas asjakohased ning need tuleb tagasi lükata.

155 Kõike eelnevat arvestades tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

156 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

157 Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, mõistetakse kohtukulud vastavalt ühtlustamisameti nõudele välja hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Abadía Retuerta, SA-lt.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 11. mail 2010. aastal Luxembourgis.

Allkirjad